

5. Ar pagal Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 4 dalies b punktą valstybės narės privalo pranešti Komisijai apie priemones, pagal kurias internetinių tarpininkavimo paslaugų teikėjams ir internetinių paieškos sistemų tiekėjams nustatoma pareiga užsiregistruoti registre, siejama su atitinkamos informacijos apie savo organizaciją teikimu ir įmokos mokėjimu, o jos neįvykdymo atveju jiems būtų taikomos sankcijos? Jeigu taip, ar pagal šią direktyvą privatus asmuo gali prieštarauti, kad jam būtų taikomos priemonės, apie kurias Komisijai nepranešta?

- (¹) 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo (OL L 186, 2019, p. 57).
- (²) 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015, p. 1).
- (³) 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399).
- (⁴) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36).

2022 m. spalio 19 d. Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Expedia Inc. / Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*

(Byla C-663/22)

(2023/C 63/19)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Expedia Inc.*

Atsakovė: *Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Reglamentą (ES) 2019/1150 (¹), visų pirma jo 15 straipsnį, ir proporcingumo principą draudžiamos valstybės narės teisės nuostatos arba nepriklausomos nacionalinės institucijos priimta priemonė – kaip antai nurodyta motyvuojamojoje dalyje –, pagal kurią užsienyje įregistruoti internetinių tarpininkavimo paslaugų teikėjai įpareigojami pateikti informacinį pranešimą, kuriame būtų nurodyta informacija, nesusijusi su šio reglamento tikslais?
2. Ar informacija, kurią reikia pateikti SEIP, bet kuriuo atveju gali būti laikoma svarbia ir naudinga siekiant tinkamai ir veiksmingai įgyvendinti Reglamentą 2019/1150?

- (¹) 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo (OL L 186, 2019, p. 57).

2022 m. spalio 21 d. Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Google Ireland Limited / Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*

(Byla C-664/22)

(2023/C 63/20)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Google Ireland Limited

Atsakovė: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Europos Sąjungos teisę draudžiama taikyti tokias nacionalinės teisės nuostatas, kokios įtvirtintos 2020 m. gruodžio 30 d. *Legge n. 178* (Įstatymas Nr. 178) 1 straipsnio 515, 516, 517 dalyse, pagal kurias kitoje Europos valstybėje įsteigtiems, bet Italijoje veiklą vykdančioms operatoriams nustatomos papildomos administracinės ir finansinės prievolės, kaip antai pareigos užsiregistruoti konkrečiame registre ir mokėti įmoką? Kalbant konkrečiai, ar tokia nacionalinės teisės nuostata pažeidžiamas Elektroninės komercijos direktyvos (2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB⁽¹⁾) 3 straipsnis, pagal kurį informacinės visuomenės paslaugų teikėjui – nagrinėjamu atveju *Google Ireland Limited* – taikomi tik tos valstybės narės, kurioje jis įsisteigęs, teisės aktai?
2. Ar pagal Europos Sąjungos teisę draudžiama taikyti tokias nacionalinės teisės nuostatas, kaip antai 2020 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 178 1 straipsnio 515, 516, 517 dalis, pagal kurias kitoje Europos valstybėje įsisteigusiems operatoriams nustatomos papildomos administracinės ir finansinės prievolės? Kalbant konkrečiai, ar pagal [SESV] 56 straipsnyje įtvirtintą laisvo paslaugų teikimo principą ir iš direktyvų 2006/123/EB⁽²⁾ bei 2000/31/EB kylančius analogiškus principus draudžiama nacionalinė priemonė, pagal kurią Italijoje veiklą vykdančioms, bet ten neišsisteigusiems tarpininkams numatomos papildomos prievolės, kurių nenumatyta kilmės valstybėje tą pačią veiklą vykdančioms subjektams?
3. Ar pagal Europos Sąjungos teisę, visų pirma Direktyvą (ES) 2015/1535⁽³⁾, reikalaujama, kad Italijos valstybė praneštų Komisijai apie internetinių tarpininkavimo paslaugų teikėjams ir internetinių paieškos sistemų tiekėjams nustatytą pareigą užsiregistruoti ryšių operatorių registre (ROC) ir – konkrečiai – ar Direktyvos 2000/31 3 straipsnio 4 dalies b punkto antra įtrauka turi būti aiškinama taip, kad ne Italijoje, o kitoje valstybėje narėje įsisteigęs privatus asmuo gali prieštarauti, kad jam būtų taikomos Italijos įstatymų leidėjo patvirtintos priemonės (numatytos 2020 m. gruodžio 30 d. Įstatymo Nr. 178 1 straipsnio 515, 516, 517 dalyse), kuriomis gali būti ribojamas laisvas informacinės visuomenės paslaugų judėjimas, kai apie šias priemones nebuvo pranešta pagal minėtą nuostatą?
4. Ar pagal Reglamentą (ES) 2019/1150⁽⁴⁾, visų pirma jo 15 straipsnį, ir proporcingumo principą, draudžiama valstybės narės teisės nuostata arba nacionalinės nepriklausomos institucijos priimta priemonė, pagal kurią valstybėje narėje veiklą vykdančios internetinių tarpininkavimo paslaugų teikėjai įpareigojami užsiregistruoti ROC ir iš to kyla įvairios formalios bei procedūrinės pareigos, prievolė mokėti įmokas ir draudimas gauti tam tikrą sumą viršijantį pelną?

⁽¹⁾ 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (OL L 178, 2000, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399).

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36).

⁽³⁾ 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka (OL L 241, 2015, p. 1).

⁽⁴⁾ 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo (OL L 186, 2019, p. 57).

2022 m. spalio 21 d. Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Amazon Services Europe Sàrl / Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni*

(Byla C-665/22)

(2023/C 63/21)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio